

ת"פ 10446/03/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 21-03-10446 מדינת ישראל נ' פלוני(עוצר)
לפני כבוד השופט איליה אורן
מדינת ישראל המאשימה
נגד פלוני (עוצר)
הנאשם

楪 דין

כתב האישום

- הנאשם הודה בעובדות כתוב אישום מתווך שהוגש במסגרת הסדר טיעון דין, והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), בגין מעשים שביצע נגד אחותו, הגבר *** (להלן: "המתלוננת").
- מעובדות כתוב האישום המתווך עולה כי ביום 27.2.2021 בסמוך לחצות הלילה, בכביש ליד היישוב שער אפרים, עת עשתה המתלוננת את דרכיה חזרה מעובදתה בכפר-סבא לביתה בקלנסואה, ניגש הנאשם קלות את רכבה עם רכבו. אז עצרה המתלוננת את רכבה, הנאשם ניגש אליה, פתח את דלת הנוסע שlid הנהג, נכנס אל הרכב וקיים אותה באומרו: **"שרמויטה איפה את עד עכשו, למה את בלי כסוי ראש ורואים את השערות"**. אז סטר הנאשם בראשה של המתלוננת, נטל בקבוק זכוכית שהיא ברכבה והכה באמצעותו בראשה, והמתלוננת ניסתה להגן על ראשה עם ידיה.
- כתוצאה מעשיו של הנאשם נפצעה המתלוננת והחלה לדם מרואה. המתלוננת צעקה על הנאשם כי היא מתקשר למטרתה, ומשמעו זאת עזב את המקום. אז התקשרה המתלוננת למטרתה, צעקה כי היא מפחדת מהנאשם ודרשה שישיעו לה. נוכח קרבתה לתחנת המשטרה, לוותה המתלוננת טלפוןית עד שהגיעה למתחם התחנה, שם טופלה על-ידי צוות רפואי שהוזמן למקום וחיבש את ראשה המדמים.

טייעוני הצדדים לעונש

- ב"כ המאשימה, עווה"ד אורית מנצ'יקובסקי, הגישה במסגרת טיעוניה את גילין הרשעותיו של הנאשם (טל/1), ותמונה שתיעדו את החבלה שנגרמה למצלונה, ואת בקבוק הזכוכית (טל/2). בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על חומרת מעשיו של הנאשם, שנוסף על האלים כללו השפה והטלת אימה, ופסקו רק לאחר שהמתלוננת איימה להתקשר למטרתה. נטען כי המתלוננת מבוגרת מהנאשם, أما לילדים ואישה

עמוד 1

עצמאית, ובמעשיו ניסה הנאשם לשלוט בה.

5. ב"כ המאשימה טענה כי יש לנ��וט בעינוי מרתיעה ומחמורה כלפי תופעת הפגיעה בנשים על רקע כבוד המשפחה, ועתה לקביעת מתחם הנע בין 12 ל- 24 חודשים. אשר לנסיבותו האישיות של הנאשם נתען כי הוא צער ועברו הפלילי מתון, אשר נטל אחריות על מעשי, אך לא עבר כל טיפול. לפיכך עתירה המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל למשך 16 חודשים ועינוי נלווה.

6. ב"כ הנאשם, עזה"ד עומר מסארווה, עמד בטיעונו על השיקולים שעומדים לזכות הנאשם, ובראש ובראשונה על הודהתו בעובדות כתוב האישום המתוקן ונטיית אחריות למשעיו. ב"כ הנאשם טען כי לא זו בלבד שנחסך זמן שיפוטי, אלא גם מבוכה לנאים וקושי עבור מטלוננת.

7. לעניין נסיבותו האישיות של הנאשם טען בא כוחו כי הנאשם רוקץ עיר בן 24, עצור עד לתום ההליכים בשל העדר יכולת מצד משפחתו להציג חלופה, הגם שניתנה החלטה עקרונית שאפשרה זאת. עוד טען ב"כ הנאשם כי העובדה שהנאים עזב את המקום עקב קריואתיה של המתלוננת כי תזעיק את המשטרה, מלמדת כי יש לו מORAה מפני החוק ואין מדובר בעברין, כפי שהוא למד מרישומו הפלילי היחיד והישן.

8. לעניין מתחם העונש ההולם טען ב"כ הנאשם כי מדובר במנעד רחב, ובעניינו יש לקבוע מתחם שנוו בין מאסר מוותנה ושל"צ ועד מספר חודשים מאסר בפועל שיכל שירות בעבודות שירות, ועתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם כעונש מאסר.

9. בדברו האחרון לעונש הביע הנאשם צער על מעשי, אמר שלא יחזיר עליהם, וכי ברצונו להשיב את חייהם למסלולם.

דין והכרעה

10. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בה הורשע הנאשם, מידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש ומידתו.

11. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, במלאת גזרת הדין על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם, בהתחשב בחומרת הפגיעה בערכיים המוגנים וב מדיניות העונישה הנהוגת, ולגוזר את העונש של הנאשם בתוך המתחם, בין היתר בהתחשב מכלול נסיבותו האישיות.

קביעת מתחם העונש ההולם

12. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשהיו הם זכותה של המתלוונת לשלמות גופה ונפשה, לכבודה וביטחונה האישי במרחב הציבורי, על-ידי בן משפחתה- אחיה.

13. פסיקת בית המשפט העליון עדמה על החומרה היותר הגלומה בעבירות אלימות במשפחה, המחייבת ענישה חממית המعتبرה מסר ברור של הוקעה והרטעה, שתכליתה למגר תופעה פסולה ומכוערת זו. יפים לעניינו דברי כב' השופט י' אלרון בرع"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.6.2021) כדלקמן:

"[...] אשוב ואציג את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהוות פגעה אונשה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתחום ביטם מבקרים. לנוכח זאת, יש להודיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתऋיע את הציבור שימוש באלימות בתחום התא המשפטי (רע"פ 1454/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.3.2021); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

14. בחינת מעשיו של הנאשם בנסיבות ונסיבותיהם מובילים למסקנה כי **מידת הפגיעה שפגע בערכיהם המוגנים משמעותית**. הנאשם הבחן במלוננט בעת שעשתה את דרכה מעובדתיה לכיוון קלנסואה; ניגח את רכבה עם רכבו- מעשה מסוכן ומעורר אימה המUID, בפני עצמו, על נזונות; נכנס לרכבה של המתלוונת; קילל אותה והכה בראשה. הנאשם לא הסתפק בכך, אלא נטל בקבוק זכוכית שהיה ברכב של המתלוונת והכה באמצעותו בראשה. עוד עולה מהעובדות בהן הודה הנאשם, כי רק לאחר שצעקה המתלוונת שהוא תזעיק את המשטרה עזב הנאשם את המקום. עוד על חומרת המעשים ניתן ללמוד ממצבה הרגשי הסוער של המתלוונת, שתוך כדי נסייתה מהמקום התקשרה למשטרת, עזקה לעזרה ואמרה כי היא חששת מההנאות.

15. לא זו אף זו, החבלה שגרם הנאשם למלוננט, יכולה מעובדות כתוב האישום ומהתמונות שהוגשו כראיה לעונש (**טל/2**) בדמות **פציעה מדמתת בראשה** שחיבבה טיפול רפואי שניינן לה בthanat המשטרה על-ידי צוות שהזעק למקום, גם היא אינה ברף נמור (הגם שלא הוגשה תעודת רפואי).

16. מעבר למעשים המתוארים לעיל, נסיבות האירוע מאירות את הרקע לו בנסיבות קודרים ומעוררי דאגה. מהעובדות בהן הודה הנאשם עולה כי חמתו בערה בו כלפי המתלוונת משומ שعشתה דרך ביתה בשעה מאוחרת מהמקובל לטעמו, ולא כיסתה את שיער ראשה בכיסוי ראש. מכך ניתן ללמידה על כוונתו של הנאשם לשולט במלוננט דרך כוח הזרע, כך שתסור למרותו ולתפיסותיו- כאלו הייתה בבעלותו. אף שהמתלוונת מבוגרת מההנאות, והוא אמא לילדים בעוד הנאות רוק צער בן 24- נראה כי אף טבעי הדבר לדידו "לחנן" את אחותו על-פי אמוןתו. נדמה כי אין צורך להזכיר מילימ על אודות הסכנה הטמונה בתפיסה פטיריארכלית זו של כוונות כלפי בית משפחה, לא כל שכן- אחות

17. מדיניות הענישה הנווגת בעבירות אלימות כלפי בית משפחה, נפרשת על קשת רחבה החל מענישה מתונה בדמות מאסר מוותניים, כפי שטען ב"כ הנאשם, וכלה בענישה מוחשית של עונשי מאסר לתקופות ממושכות.

18. פסיקה רבה דנה בעבירות אלימות בין בני זוג, להן מאפיינים דומים ושוניים. מחד גיסא, חומרה יתרה יש באליות בין בני זוג, בשל החשיפה של נפגעות העבירה לסייען בדلت אמות בתיהן מיידי מי שאמור להגן עליהם. מאידך גיסא, אלימות בין אח כלפי אחותו היא בעלת מאפיינים מובהקים של שליטה והצרת צעדי האחות, כבעניינו, ולכך השלכה על מעגלים רחבים בתחום המשפחה.

אבחן את מדיניות הענישה הרלוונטית לעניינו, בשינויים המחויבים לקולה וחומרה:

א. רע"פ 297/2015 **ברנסון נ' מדינת ישראל** (21.1.2015) נדון נאשם שהודה במינויו לו, בביצוע עבירות תקיפה הגורמת חבלה כלפי אמו וניסiou תקיפה של אחותו, בהיותו תחת השפעת אלכוהול, בכר שדחף את אמו, יrisk עליה, הכה בפניה, אחז בשערות ראה ודחף אותה לקיר, וכן מחץ את משקפייה לפניה כך שנגרמה לה חבלה. בהיותו עדר עבר פלילי, נכון נסיבות האישיות קשות במיחך, ולאחר שנלקחה בחשבון העובדה כי אמו של הנאשם הביעה צער על הגשת התלונה נגדו, נדון הנאשם בבית משפט השלום למאסר מותנה, ובערעור שהגישה המדינה הוחמר עונשו למאסר בפועל למשך 5 חודשים (בהעדר שיתוף פעולה של הנאשם עם הממונה על עבודות השירות). רע"פ שהגיש הנאשם נדחה.

ב. עפ"ג (ב"ש) 2988-12-10 **קלימן נ' מדינת ישראל** (4.5.2011) נדון נאשם בן 58, נדער עבר פלילי, המתמודד עם נסיבות אישיות מורכבות, שהורשע על-פי הודהתו בכר שתקף את אמו הקשישה בכר שמשר את שיער ראשה, השיליכה על הספה וגרם לה לחבלת בקרקפת, ובאוירע נוסף בעט בה ברגלה וגרם לה לחבלת, לעונש מאסר בפועל למשך 18 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם נדחה.

ג. רע"פ 1805/11 **שמחיב נ' מדינת ישראל** (7.3.2011), הורשע נאשם לפי הודהתו בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג בכר שכה באגרוף בעינה, לאחר שאביה סירב לחתול לו כסף עבור הימורים. בית משפט השלום בקרים השיט על הנאשם 7 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי למשך 12 חודשים, אף שחלפו כשנתיים מביצוע העבירה, ובמיוחד חזרו לחיים משותפים. ערעור ורע"פ שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחו.

ד. עפ"ג (מרכז-lod) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020), עניינו בגיןם שהורשע בעבירה יחידה של תקיפת בת זוגו, בכר שטהר בפניה, אחז בידה ומשך אותה, הפילה ארצתה והכה בחלקי גופה השונים ובמהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו, בהיותם ברחוב. בית משפט השלום ברמלה קבע מתחם עונש הנע בין מספר חודשים מאסר בפועל ועד 18 חודשים, ובהתחשב בכר שהנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל, ולהובתו שתי הרשותות בתחום האלימות מבית המשפט לנوعו, נכון המלצהו השילוי של שירות המבחן שקבע כי מסוכנות הנאשם גבוהה, נגזר עליו לרשות מאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.

19. עיינתי בפסקה שהגיש ב"כ הנאשם בת"פ (חדרה) 62082-09-17 **מדינת ישראל נ' לחאם** (17.12.2019) שם נדון נאשם שהורשע על-פי הודהתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו, בכר שהרים מקל בכוננה להគזה אך המתלוונת הרימה את ידה להגן על עצמה והמקל פגע בידה וגרם לחבלת בידה בדמות נפיחות

ואדמומיות. הנאשם חולה, נכה שנקבעו לו 62% נכות מבטיח לאומי, שהוא במעטך 6 ימים. בית המשפט התרשם מדברי המתלוונת כי הנאשם "אדם חדש" ביחסו אליה ואל המשפחה, ולענין העונש הסתפק במאסר בפועל כימי מעצרו, دون אותו למאסר מוותנה. אני סבורה כי ניתן למוד מפסקה זו המתיחסת לאירוע קל באופן משמעותי בחומרתו, ובנסיבותיו האישיות של הנאשם.

20. המאשימה הגישה פסקה שאינה דומה בנסיבותיה ואין בה לתמוך בעתרתה לעונש מאסר בפועל של 16 חודשים, לפיכך לא מצאתה להבייה בחשבון.

21. בשקלול מכלול השיקולים לעיל, בשים לב לחומרת העבירה שביצע הנאשם כלפי המתלוונת בנסיבותיה וכןchner מידניות הענישה הנוגנת במרקם דומים, אני קובעת כי **מתחם העונש הולם בגין העבירה בה הורשע הנאשם נע בין 10 חודשים מאסר בפועל ועד 24 חודשים.**

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

22. הנאשם הודה בעובדות כתוב האישום המתוקן ונטל אחריות על מעשיו ובכך חסר את שמיית ההורחות, לרבות את עדות המתלוונת, עם כל הקשיים והמורכבות הכרוכים בדבר, וכך יש משקל ממשי לקולה בגזירת עונשו.

23. משקל נוסף **לקולה** ינתן לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בהיותו צער, המציג במעטך עד לתום ההליכים לראשונה בחייו, ולחובתו הרשעה פלילית יחידה משנה 2018, בגין גנבה והונאה בכרטיס חיבר משנהת 2016, הרשעה בשלהណון לעונש מאסר מוותנה.

24. דא עקא, מטרידה במיעבד **המסוכנות** הנשקפת מה הנאשם לביצוע עבירות דומות כלפי המתלוונת. מעשיו של הנאשם מצביעים על עייתי חשיבה וצורך בשליטה במתלוונת ובאורחות חייה, אף שהוא אחוטו המבוגרת ממנו, אישת עצמאית ואם לילדיהם. בהכוותו את המתלוונת היה הנאשם נחש למדעה "לקח", והוא אף כינה אותה בברוטות ובביזוי "שרמוטה", ובכך הבahir היטב את יחסו אליה ואת ציפיותו ממנה. הנאשם הרהיב עוז ותקף את המתלוונת לאחר שניגח את רכבה בכביש כשבמוקם היו יכולם להיות עדדים אקרים, וגם בכך יש ללמד על חוסר הרسن ונוועזותו של הנאשם.

25. עוד לעניין המסוכנות לחייבתי בחשבון כי בהיות הנאשם עצור עד לתום ההליכים ומשלא ביקש כי יוגש בעניינו תסוקיר מأت שירות המבחן, הוא לא עבר הליך טיפול לשילטה בкусטים ולבוחינת עדמותיו הבעיתיות, וספק אם חש אמפתיה כלפי המתלוונת, דבר שלא נשמע מדבריו האחרון לעונש. לכן, בראייה כוללת של נסיבות האירוע כמתואר לעיל ונסיבותו של הנאשם, אני סבורה כי הסיכון הנשקי ממנו כלפי המתלוונת **מששי ומעורר דאגה**.

26. ודוק, אף שה הנאשם הודה במיחס לו והביע חרטה בדבריו האחרון, התרשםתי כי דבריו נאמרו מהפה אל החוץ,

הא ותו לא. אני מתקשה להאמין כי שהות הנאשם במעצר הביאה אותו בפני עצמה לשינוי תפיסתי, שניכר כי דרוש לנԱשム לשם הफחתה בסיכון מפניו. למעשה, רב הנסתור על הגלוי בכל הנוגע ליחסו של הנאשם אל מתלוננת, וכן גם בנוגע לעמדת המתלוננת, תחשותיה ויחסיה עם הנאשם, הייתה שהמואשימה לא הצליחה ליצור קשר עמה. כל אלו אומרים דברני.

27. מטעמים אלו הגעתי למסקנה כי לצד הצורך בענישת הנאשם כגמלו, קיימת חשיבות רבה להרתעתו מביצוע עבירות דומות, אולם זאת יש לנתקות באופן מידי במתחם העונש הרווח ותוך מתן משקל לנסיבות לקולה.

לנוכח כל האמור לעיל החלטתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 14 חודשים, החל מיום מעצרו 27.2.2021.
- ב. מאסר מותנה למשך 7 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה אלימות מסווג פשע למשך 3 שנים מיום שחררו ממשר.
- ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה אלימות מסווג עוון, לרבות עבירת איומים, למשך 3 שנים מיום שחררו ממשר.
- ד. הנאשם ישלם פיצויים למATALוננת בסך 2,000 ₪, וזאת בגין- 4 תשלוםיו שווים החל מיום 1.11.2021, שיועברו למATALוננת בהתאם לפרטיהם שתמסור המואשימה לorzיכרות בית המשפט.
ניתן צו השמדה כללי למומצגים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשפ"ב, 30 ספטמבר 2021, בנסיבות: הנאשם שהובא ע"י שב"ס, ב"כ הנאשם עזה"ד זינאתி עמרו בשם עזה"ד עומר מסארווה וב"כ המואשימה עזה"ד מנצ'יקובסקי.